

ਸੋਨਾ ਗਾਚੀ] ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਤਾ: ਡਾ. ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

ਖਲਾਸ: ਬੀ. ਸੀ. ਏ-1

- [ਸੋਨਾ ਗਾਚੀ] ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਤਿਆਰਥੀ ਹੈ ।
- [ਸੋਨਾ ਗਾਚੀ] ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਵਿਠਾ 1942 ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਪਏ ਕਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੱਕਤੇ ਦੇ ਸੋਨਾ-ਗਾਚੀ ਬਾਃਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵੇਸਵਾਂਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆਈਆਂ ਜਾ ਮਰ ਰਹੀਅਰੂ ਸਨ ਤੇ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੀਅਰੂ ਸਨ ।

- ਹਿਮਾਨੀ ਛਿਨਾਲ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦ-ਅਸੀਸਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰ ਕੁੜੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈ ਭੁੱਖ ਕਾਰਨ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਗਾਚੀ ਵਿੱਚ ਵੇਸਵਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਜੁਆਨੀ ਹੰਢਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਿਮਾਨੀ ਵਰਗੀਆਂ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਦਾ ਧੰਦਾ ਚੌਪਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ।
- ਹਿਮਾਨੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਃ ਤੋਂ ਵੰਝਲੀ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

- ਹਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਰਈଠିଃਦਾ ਦੇਵਦਾਸੀ ਤੇ ਰਾਬ ਆਖਦਾ ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦਮਾਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ।
- ਹਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੂੰ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ ਤਾਜ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜਿਹੀ ਭੇਟ ਹੈ । ਇੱਕ ਮਰਦ ਨੇ ਇਕ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਿਘਲੀ ਹੋਈ ਚਾਂਦਨੀ ਵਿੱਚ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸਦੀ ਅਮਰ ਯਾਦ ਹੈ ।

- ਠੈਫਾਲੀ ਸੱਤ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਸੱਤ ਠਸਲਾਂ ਹਨ ।
- ਹਿਮਾਨੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਢੋਲ ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਪੱਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬੁੱਢੇ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੌਲ ਮੁਫਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ । ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਾਦੂ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ।